

Arrest

nr. 143 620 van 20 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ramin X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRADY verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 augustus 2012 een asielaanvraag in, welke na beroep bij de Raad definitief werd afgewezen met een arrest 124 915 van 27 mei 2014.

1.2. Op 2 september 2014 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. Op 26 september 2014 werd die aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.09.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 24.03.2014. De aanvraag werd echter ingediend op 02.09.2014, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).

[...]”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker licht in de synthesememorie het enig middel toe als volgt:

“Enig middel genomen uit de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen beginsel volgens het welke de administratieve autoriteit gehouden is te beslissen naar kennis genomen te hebben van al de elementen van de zaak en van de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en van de fundamentele vrijheden.

Weerlegging van de thesis gevoerd door de Belgische Staat in zijn nota met opmerkingen

In overweging dat de Belgische staat, in zijn nota met opmerkingen wenst te beweren dat het middel genomen van de schending van de verplichting van de formele en materiële motivatie niet aangehouden kan worden.

In overweging dat mijn verzoeker deze argumentatie niet kunnen aannemen.

Dat in dit geval, mijn verzoekers, ter staving van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, een medisch getuigschrift getoond hadden, opgesteld door Dokter Dr. LUX op datum van 24/03/2014;

Op gebied van de medische geschiedenis, vermeldt Dr. LUX dat mijn verzoeker sinds bijna anderhalf jaar in België gevolgd is.

Dat tegenpartij, wat haar betreft, gebruik maakt, om een beslissing van onontvankelijk van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 te nemen van de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf die door mijn verzoekster ingediend werd.

Dat men ook moet vaststellen dat er in dit dossier, geen verslag gemaakt werd door de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat in een dossier dat betrekking heeft op een pathologie van zwaar psychiatrisch type, het niet voldoende is op stukken te beslissen, zonder zelfs de mogelijk gekregen te hebben, een verslag van een arts-adviseur te krijgen;

Dat het hier over een gebrek aan het beginsel van behoorlijk bestuur gaat;

Dat deze manier van handelen helemaal ontoelaatbaar is en door uw Hoge rechtsmacht gestraft moet worden;

Het is duidelijk dat ervan niet zou kunnen genieten, in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst;

In dit opzichte, heeft mijn verzoeker een verslag getoond van de OSAR, van 18/08/2011 die de behandeling vermeldt waaraan de asielaanvragers die uitgewezen werden, in Iran kennen;

Dat uit de hier aangehaalde elementen voortvloeit dat de beslissing die genomen werd, de beschikkingen van de middelen schendt en dat het ook toegelaten is te beschouwen dat een risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de rechten van de Mens, in dit geval niet uitgesloten is;

Dat dit artikel vermeldt dat "niemand onderworpen mag worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen"

Dat wegens zijn toestand, mijn verzoekster het risicoloop een onmenselijke of vernederende behandelingen te kennen, in geval van zijn terugkeer naar zijn land van herkomst, daar de beschikbaarheid en de toegang tot de gezondheidszorgen hem niet gegeven zijn.

Dat ten opzichte van deze vaststelling, het aangewezen is te concluderen tot een schending van de beschikkingen van de middelen;"

2.2. Verzoeker gaat in het middel geheel voorbij aan de juridische en feitelijke motivering van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is gesteund op artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"[...]

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

[...]"

Te dezen werd verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dateerde van 24 maart 2014 terwijl de aanvraag werd ingediend op 2 september 2014 en aldus niet voldeed aan het vereiste van artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet omdat het ouder was dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Naar luid van artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard *"indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;"*.

Verzoeker gaat in zijn middel geheel voorbij aan deze motivering. Verzoekers kritiek heeft dan ook geen betrekking op de bestreden beslissing en kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring ervan.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT